

Universitätsbibliothek Paderborn

Cvrsvs Theologici ...

Ea Brevitate Conscriptus, Qvam Tot Tantarvmqve Rervm Amplitudo Et
Varietas Patitvr ...

Quas Prima Pars Et Prima Secundæ Divi Thomæ Complectvntvr -
Qvæstiones Insvper Ad Mores & praxim spectantes, quæ peculiarem cum
Scholasticis habent connexionem, declarantur

Carleton, Thomas Compton

Leodii, 1659

Sect. IX. Poßítne Angelus esse, & nullibi esse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13718

sufficientem ad illum loco movendum, & alter movere eum velit versus orientem, alter versus occidentem, illum secum in diversa ferent, & hoc pacto statuent in locis discretis.

V. Dices, nec animam illam motum iri, nec Angelum, non ob ullam ex parte illorum repugnantiam, sed ex parte moventium qui hic & nunc se impedirent, sibi invicem obstitendo, vel enim imprimerent impetum æqualem, tunc verò non omnino moveretur Angelus ille aut anima; vel alter imprimeret majorem, tunc autem is pravalet & simpliciter eum versus illam partem moveret, versus quam propellit, licet non nihil retardetur ab impetu alterius, ut modò ex parte contingit in motu orbium cælestium, formicæ super rotam, navi adverso flumine attractæ &c. Sed contrà: si enim uterque vim sufficientem ad Angelum movendum adhibeat, & ex parte Angeli non sit repugnantia ut statuatur in diversis locis, ambo eum movebunt, & statuunt in iis, licet alter magis, alter minus velociter, pro diversitate scilicet impetus; sicut etiam duo ignes eodem loco applicati eidem ligno, & sufficientes singuli ad diversam in eo formam ignis producendam, si in materiâ ligni esset capacitas ad habendum simul duas formas, duas in eâ producerent; ideo autem non producunt, sed atemperant invicem concursum ad unam tantam producendum, quia materia illa unius tantum simul formæ est capax. Quam rationem latius prosecutus sum in physicis Disp. 35. sect. 1. & secundâ.

Declaratur exemplo orbium cælestium.

Refellitur præcedens solutio, & ostenditur Angelum in hoc casu diversis in locis statuendum.

VI. Ex rerum creatorum limitatione ostenditur, non posse Angelum esse simul in diversis locis.

Probatur quartò: ex imperfectione rei cuiusque creatæ, quæ sicut ob suam limitationem determinat sibi locum quoad quantitatem, ita & quoad unitatem, & sicut naturaliter esse non potest nisi in loco tanto, ita nec nisi in uno. Confirmatur: anima rationalis ob similem limitationem non potest simul esse nisi in unico subjecto; sicque licet informare possit unum subjectum, seu corpus aliquod magnum, non tamen potest simul informare duo minora, esto utrumque simul non adæquet magnitudinem prioris, ergo similiter licet Angelus occupare possit unum aliquod spatium magnum, non tamen duo minora inter se discreta, quamvis utrumque simul ad alterius spatii latitudinem non pertingat. Hæ rationes probabiliter suadent intentum, veritatem tamen nostræ sententiæ non planè convincunt.

SECTIO NONA.

Positne Angelus esse, & nullibi esse.

I. Quid recentiores aliqui dicant de absolutiōne Angelus à loco.

QUI Angelos esse in loco asserunt per operationem transeuntem, vel per unionem physicam ad corpus, omnes fere affirmant Angelum esse posse, & nullibi esse: unde Vasquez hic, Disp. 188. num. 25. 26. & 27. ait, cum Angelus sit in loco solùm per unionem ad corpus, eamque liberam & voluntati Angeli subjectam, posse illum pro libito, ut ab hac vel illâ unitiōne sui ad tale vel tale corpus, ita & ab unitiōne ad omne corpus cessare, sicque etiam naturaliter absolvi ab omni loco. Egidius tamen, etsi Angelum dicat esse in loco per operationem, vel applicationem virtutis ad agendum in aliquod corpus, negat nihilominus posse Angelum esse nullibi, sed semper ait, necessariò eum in aliquod corpus operationem aliquam exercere.

Notandum variis modis hæc quæstionem intelligi posse: primò utrum possit Angelus esse, & non in loco aliquo reali; seu non intimè præfens alicui corpori, sive ei uniatur, sive non, vel an etiam esse possit, & non in aliquo loco aut spatio saltem imaginario. Secundò, utrum naturâ suâ Angelus existere possit extra totam machinam Universi, licet lege Dei extrinsecâ intra eam definiatur. Tertio, utrum divinitus privari res aliqua possit omni loco, tam extrinsecò quàm intrinsecò, nempe ubicatione, posito quod sit in loco per ubicationem.

Prima Conclusio: Angelus spectatâ naturâ suâ, non necessariò requirit ut sit in aliquo loco reali, sed possit quantum ex se esse in spatio purè imaginariis. Ratio hujus est: nihil enim apparet, unde Angelus tam arctam cum rebus corporeis habeat connexionem, ut sine eis creari non possit. Confirmatur primò: res corporeæ non eam habent connexionem cum Angelis, ut sine eis esse non possint; ergò nec econtrà: imò longè potiore ratione, cum per se loquendo res, quò perfectiores, eò minus aliis indigeant. Confirmatur secundò: posset Deus corpus aliquod, præsertim simplex, extra totum hoc Universum creare; ergò & Angelum. Confirmatur tertio: Deus est in spatio imaginariis, ut supra ostendi Disp. 8. sect. quartâ; ergò & esse in iis poterit res aliqua spiritualis creata.

Secunda Conclusio: suppositâ tamen lege Dei non potest Angelus de facto non esse in loco aliquo corporeo. Ratio est: cum enim Deus Angelos ut partem Universi creaverit, verisimile est eosdem illis & Universo cum limites constituisse: cum ergo intra Universum, nullum sit vacuum, quod corpore saltem aliquo non repleatur, nequit Angelus non esse intimè præfens alicui rei corporeæ. Hoc docere videtur Halensis 2. parte, quæst. 32. memb. 1. ubi cælo empyreo tanquam proprietatem quandam tribuit, quod intra seu infra se res omnes, ipsosque adeò Angelos contineat: quod sanè alio modo quàm de lege ab omnium creatore latè intelligi non potest: nec enim intelligibile est, quæ virtus naturalis cælo; etiam empyreo, insit ad Angelos intra se, quasi in quodam carcere, aut caveâ concludendos.

Tertia Conclusio: Angelus non potest naturaliter absolvi ab omni loco seu esse nullibi. Hoc supponere videntur sancti Patres, quorum aliqui docent creatos fuisse Angelos in cælo empyreo, alii in stellato, omnes in certo ac determinato loco; ergo indubitatum apud ipsos videtur debuisse Angelos alicubi produci, & in aliquo loco existere, si existant; ergo juxta ipsos non possunt, saltem naturaliter, absolvi ab omni loco. Confirmatur ex illo Aristotelis, quod nullibi est, nihil est, quod saltem naturaliter (quo solo sensu illud intellexit Aristoteles) verum esse debet.

Quarta Conclusio: Probabilis est Angelum (idem est de aliâ re quacunque) nè quidem divinitus existere posse, & nullibi existere, seu absolvi ab omni loco: ita sentire videtur Valentia Disp. 4. quæst. 3. punct. 2. Molina hic, quæst. 52. art. 1. esse. d. unicâ, membro 4. asserens intelligi non posse Deum producere aliquid, & nullibi illud producere. Idem docet Suarez lib. 4. cap. 3. num. 5. P. Bupalus quæst. 52. a. 2. quæstio 2. difficultate ultimâ, & alii. Hanc conclusionem latè probavi Disp. 33. Physic. sect. 5. 6. & 7. ubi etiam argumenta quæ contra eam proponi solent dissolvi: quare nihil hæc de reddendum existimo.

II. Angelum nullibi existere intelligi non potest.

III. Angelus non potest necesse esse in loco reali.

Rebus spiritualibus nõ est necessaria cum corporeis connectio.

IV. Angeli cum sint partes Universi, vix alicui corporeæ se separant.

V. Absolvi vult qui Angelus naturaliter ab omni loco.

Quod nullibi est, nihil est.

VI. Esse, nec divinitus potest Angelus, & nullibi esse.